دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی لرستان

دانشکده پرستاری و مامایی خرم آباد

پایان‌نامه

پایان نامه دوره کارشناسي ارشد، در رشته پرستاری اورژانس

عنوان:

تاثیر آموزش تریاژ چهار سطحی احیا قلبی ریوی به روش یادگیری مبتنی بر تیم تعدیل شده بر عملکرد پرسنل دیسپچ اورژانس پیش بیمارستانی

نگارنده:

علیرضا خیری

اساتید راهنما:

سرکار خانم دکتر الهام سپهوند

اساتید مشاور علمی:

سرکار خانم دکتر شیرین حسنوند

استاد مشاور آمار:

آقای دکتر رسول محمدی

تابستان ۱۴۰۵

Abstract

Introduction: The performance of pre-hospital emergency dispatch personnel in the rapid identification and accurate triage of out-of-hospital cardiac arrest (OHCA) patients is critical for the timely initiation of cardiopulmonary resuscitation (CPR) and improving patient survival rates. Despite the existence of four-level telephone triage guidelines, training has predominantly relied on traditional didactic lecture-based methods, which have shown limited effectiveness in enhancing practical skills and rapid decision-making. This study aimed to evaluate the impact of a modified Team-Based Learning (MTBL) approach on the performance of pre-hospital emergency dispatch personnel in Lorestan Province, Iran.

Materials and Methods: This quasi-experimental study employed a single-group pretest-posttest design. The study population consisted of a census of telephone triage experts in the Lorestan pre-hospital emergency dispatch unit; of the 68 eligible candidates, 53 were included in the final analysis. The MTBL intervention was implemented in three phases: individual pre-class preparation, individual and team assessments, and a practical CPR station. Data were collected using a researcher-developed checklist (with confirmed face and content validity and Kappa-based reliability) and analyzed using paired t-tests and the General Linear Model (ANCOVA) via SPSS version 22.

Results: The MTBL intervention led to a statistically significant increase in knowledge scores from 52 ±2.02 to 87.1± 15.6 ($p < 0.001$). Significant improvements in performance were observed in both simulated and real-world settings ($p < 0.001$), demonstrating the transferability of the training to actual operational missions. GLM analysis revealed that baseline performance was the only significant predictor of post-intervention outcomes (eta^2 = 0.46 for simulated and 0.44 for real-world settings; $p < 0.001$). No significant correlations were found between demographic variables and performance outcomes ($p > 0.05$), indicating the universal applicability of the MTBL method across diverse staff profiles.

Conclusions: The findings demonstrate that a modified Team-Based Learning approach significantly enhances both theoretical knowledge and practical performance—including diagnostic speed and protocol adherence—in both simulated and real-world environments. Given that its effectiveness is independent of demographic characteristics, this pedagogical model serves as a viable alternative or a potent complement to traditional lecture-based training in pre-hospital emergency dispatch units.

Keywords: Four-level triage, Modified Team-Based Learning (MTBL), Cardiopulmonary resuscitation (CPR), Pre-hospital emergency dispatch, Clinical performance.

چکیده

مقدمه: عملکرد پرسنل دیسپچ اورژانس پیش‌بیمارستانی در تشخیص سریع و تریاژ صحیح بیماران دچار ایست قلبی خارج از بیمارستان، نقشی تعیین‌کننده در آغاز به‌موقع احیای قلبی-ریوی و بهبود شانس بقای این بیماران دارد. با وجود تدوین دستورالعمل تریاژ تلفنی چهار سطحی، آموزش این دستورالعمل عمدتاً به روش سنتی سخنرانی‌محور صورت گرفته که اثربخشی کافی در ارتقای مهارت‌های عملی و تصمیم‌گیری سریع پرسنل نداشته است. پژوهش حاضر با هدف تعیین تأثیر آموزش تریاژ چهار سطحی احیای قلبی-ریوی به روش یادگیری مبتنی بر تیم تعدیل‌شده (MTBL) بر عملکرد پرسنل دیسپچ اورژانس پیش‌بیمارستانی استان لرستان انجام شد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه به صورت نیمه‌تجربی و با طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون تک‌گروهی روی کارشناسان تریاژ تلفنی دیسپچ اورژانس پیش‌بیمارستانی استان لرستان که به روش تمام‌شماری انتخاب شدند، انجام شد؛ از میان ۶۸ نفر واجد شرایط ورود، ۵۳ نفر تحلیل نهایی را تشکیل دادند. آموزش طی سه مرحله آمادگی فردی پیش از کلاس، آزمون فردی و تیمی و ایستگاه عملی احیای قلبی-ریوی اجرا شد. داده‌ها با چک‌لیست محقق‌ساخته (با روایی صوری و محتوایی تأییدشده و پایایی مبتنی بر ضریب کاپا) گردآوری و با آزمون تی زوجی و مدل خطی عمومی (تحلیل کوواریانس) در نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۲ تحلیل شد.

نتایج: مداخله MTBL منجر به افزایش معنادار نمرات دانش از ۵۲± ۲,۰۲ به ۸۷,۱± ۱۵,۶ شد(P<0.001). بهبود عملکرد در هر دو محیط شبیه‌سازی و واقعی از نظر آماری معنادار بود (P<0.001) که نشان‌دهنده تعمیم‌پذیری آموزش به مأموریت‌های عملیاتی است. نتایج مدل خطی نشان داد که تنها پیش‌بین معنادار عملکرد پس از مداخله، نمره پایه افراد بود (= ۰,۴۶eta^2 برای شبیه‌سازی و ۰,۴۴ برای واقعی؛ ($p < 0.001$) هیچ رابطه معناداری بین متغیرهای دموگرافیک و نتایج عملکرد یافت نشد ($p > 0.05$)، که نشان‌دهنده کاربرد روش MTBL برای کارکنان با ویژگی‌های مختلف است.

نتیجه گیری: یافته‌های این پژوهش نشان می‌دهد آموزش تریاژ چهار سطحی احیای قلبی-ریوی به روش یادگیری مبتنی بر تیم تعدیل شده می‌تواند دانش نظری و عملکرد عملی پرسنل دیسپچ، شامل سرعت تشخیص و دقت اجرای پروتکل، را هم در محیط شبیه سازی شده و هم در محیط واقعی ارتقا دهد. به نظر می‌رسد این روش آموزشی، با توجه به عدم وابستگی اثربخشی آن به ویژگی‌های دموگرافیک پرسنل، بتواند جایگزین یا مکمل مناسبی برای آموزش سنتی سخنرانی‌محور در واحدهای دیسپچ اورژانس پیش‌بیمارستانی باشد.

کلیدواژه‌ها: تریاژ چهار سطحی، یادگیری مبتنی بر تیم تعدیل‌شده، احیای قلبی-ریوی، دیسپچ اورژانس پیش‌بیمارستانی، عملکرد بالینی